

stor del af befordringsfradraget brændt af i privatbiler, hvorimod man i virkeligheden i langt højere grad kunne få fordel af at støtte den kollektive trafik med de penge. Omvendt kan det i nogle udkantsområder give god mening at opretholde befordringsfradraget, som giver mulighed for, at man kan køre i egen bil, fordi der ikke er nogen alternativer der. Men som en samlet model for hele landet tror jeg ikke at befordringsfradraget er den rigtige løsning.

Så samlet set er det her et forslag, som ikke løser problemerne, og som gør skattesystemet mere indviklet, og derfor kan vi ikke støtte forslaget i SF.

Formanden:

Tak til hr. Morten Homann. Så er det skatteministeren.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Ja, ja, der kan siges mange mærkelige ting fra den her talerstol. Jeg synes dog, det mærkeligste var hr. Morten Homanns kommentar her til sidst. Hr. Morten Homann starter nemlig med at sige, at SF er modstandere af, at man forskelsbehandler i forskellige dele af landet, at man gør skattelovgivningen kompliceret, og at han derfor ikke kan støtte lovforslaget, og slutter af med at sige, at han i øvrigt mener, at man stort set – hvis jeg forstod det ret – bør afskaffe befordringsfradraget i hovedstadsområdet, men bibeholde det alle mulige andre steder. Undskyld, det er jo lige præcis det, vi foreslår. Vi foreslår lige præcis en forskel mellem dem, der bor i udkantsområderne, og dem, der bor steder, hvor der er bedre mulighed for at bruge kollektiv trafik.

Så hr. Morten Homann endte egentlig med at foreslå nogenlunde den samme model bare på et lavere niveau, hvor vi ikke hjælper så meget, som vi gør med det forslag, regeringen har fremsat. Hr. Morten Homanns forslag vil være lige så meget forskelsbehandling af forskellige grupper. Det vil være lige så meget et spørgsmål om, at man gør skattelovgivningen kompliceret. Så er sagen ikke, at hr. Morten Homann sådan set bare er modstander af forslaget, fordi det nu er regeringen, der er kommet med det? Jeg tror faktisk, at hr. Morten Homann, når han genlæser debatten, vil finde ud af det.

I øvrigt kan det med at genlæse debatter en gang imellem være ganske interessant. Nu har jeg siddet og genlæst debatten fra 2003, hvor Socialdemokratiets store kritik af det her var, at der

med forslaget slet ikke var blevet gjort nok for at skabe arbejdspladser. Så siger jeg, at vores problem fra 2003 og til i dag vel ikke er så meget, at vi mangler arbejdspladser, men mere, at vi mangler hænder til at udfylde de arbejdspladser, der er, og motivation til at rejse derhen, hvor arbejdspladserne er. At forhøje befordringsfradraget for dem, der bor i udkantsområderne, kan netop være med til at tilskynde folk til at flytte lidt længere væk, men samtidig bevare det, som vi i hvert fald fra regeringens side mener er vigtigt, nemlig at vi bevare en bosætning i yderområderne, i landdistrikterne, så vi ikke får en affolkning af landdistriktsområderne.

SF var mere konsekvente. De mente, at det her er et forslag, der trækker i den forkerte retning i alle henseender, og har derfor tænkt sig at stemme imod det. Jeg synes trods alt, det er en udvikling, når hr. Morten Homann nu begynder at foreslå noget, der minder om det – bare med et lavere tilskuds niveau – om det, som vi vil have.

Jeg vil gerne sige, at forslaget her i og for sig er en lille brik. Det var en ordning, som vi indførte som forsøgsordning, og derfor var det klart lagt frem, at den havde et treårigt sigte, og så ville den bortfalde, og man skulle så tage stilling til, hvad man efterfølgende skulle gøre. Nu er der samtidig, hvilket ingen vidste i 2003, sket det, at der er kommet en kommunalreform, der gør, at kommunernes størrelse, sammenhæng og erhvervsudvikling bliver nødt til at blive vurderet på ny, og derfor kommer der nu nye forslag. Nogle kommuner går ud, fordi de bliver en del af en kommune, som ingen vil mene at det vil være realistisk at kalde en udkantskommune, og andre kommer så til, fordi man bliver del af en kommune, det samlet set er meget realistisk at kalde en udkantskommune. Der bliver faktisk lidt flere pendlere, der får mulighed for at få gavn af forslaget her i forhold til det hidtidige forslag.

Kl. 11.10

Jeg vil gerne give dem, der har sagt, at man ikke kan bygge en landdistriktspolitik på forslaget, ret. Det kan man ikke. Man kan ikke bygge et Danmark i balance alene på dette lovforslag, men det er også helt forkert fremlagt, som om det skulle være det eneste. Især undrer det mig, at Det Radikale Venstre fremlægger det, som om det skulle være det eneste, for Det Radikale Venstre har jo sammen med Dansk Folkeparti og regeringen gennemført en udligningsreform, som måske er en af de mest markante styrkelser af et